

Toen wij zaterdagmiddag Frits van Meekeren volgden op zijn laatste gang naar het kleine kerkhof van Hindeloopen en de klok beierde boven ons hoofd, hadden wij het gevoel dat met Frits tegelijk een heel tijdperk werd uitgeluid.

Frits beheerste de mooie scheepsbouwkunst van onze rijke zeventiende eeuw. Historisch gezien was hij een nakomertje. In zijn jonge jaren heeft hij nog de scheepsbouwerij op de helling van Hindeloopen van nabij meegemaakt. Toen kwam al spoedig het verval. Frits genoot een uitkering uit de Zuiderzeesteunwet. Er was voor hem en voor vele anderen langs de oude Friese zee kust geen toekomst meer.

Frits in zijn nederige staat, in zijn stoffige kamertje, droomde van de goele, oude tijd. Zijn prachtige scheepjes waren droomscheepjes. Ze werden gemaakt in een soort trance. Ze hadden voor ons iets te maken met de slaap, waarin het oude stadje Hindeloopen verzonken ligt en waaruit het bezig is te ontwaken.

Er komt weldra weer een werf in Hindeloopen, een grote coasterwerf van de firma Vos uit Groningen. De nieuwe tijd voor Hindeloopen is eindelijk aangebroken.

Uit de diepte

'Onze Frits kende één psalmversje,' vertelde ds. H. de Wolf toen wij na de begrafenis met zijn oude verzorgster Antje Pauw en met vele vrienden nog even samen waren in Ons Gebouw. 'Het was psalm 130.'

*Uit diepten van ellenden
roep ik met mond en hart
tot U die heil kunt zenden.*

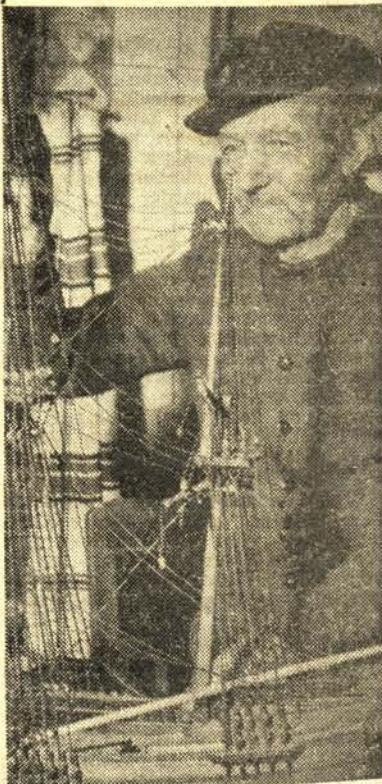
Die regels typeren de levensgang van Frits, die met zijn grote talent voor de scheepsbouw, verkommerde in een steegje. Ze typeren ook de betreurenswaardige toestand, waarin de eens zo fiere stad Hindeloopen is verzeild geraakt.

Hindeloopen is noodgebied, zei burgemeester A. Atema. We mogen in 1958 één woningwetwoning bouwen. Dat is onze toewijzing. Maar voor de nieuwe werf zullen we minstens twaalf woningen moeten bouwen.

Traditie

Frits van Meekeren heeft de traditie van Hindeloopen bewaard in zijn prachtige modellen van oude schepen. Hij heeft de herinnering levend gehouden aan de grote tijd

De laatste gang van Frits van Meekeren door de oude stad Hindeloopen.

Toen wij zaterdagmiddag Frits van Meekeren volgden op zijn laatste gang naar het kleine kerkhof van Hindeloopen en de klok beierde boven ons hoofd, hadden wij het gevoel dat met Frits tegelijk een heel tijdperk werd uitgeluid.

Frits beheerste de mooie scheepsbouwkunst van onze rijke zeventiende eeuw. Historisch gezien was hij een nakomertje. In zijn jonge jaren heeft hij nog de scheepsbouwrij op de helling van Hindeloopen van nabij meegemaakt. Toen kwam al spoedig het verval. Frits genoot een uitkering uit de Zuiderzeesteunwet. Er was voor hem en voor vele anderen langs de oude Friese zeekust geen toekomst meer.

Frits in zijn nederige staat, in zijn stoffige kamertje, droomde van de goeie, oude tijd. Zijn prachtige scheepjes waren droomscheepjes. Ze werden gemaakt in een soort trance. Ze hadden voor ons iets te maken met de slaap, waarin het oude stadje Hindeloopen verzonken ligt en waaruit het bezig is te ontwaken.

Er komt weldra weer een werf in Hindeloopen, een grote coasterwerf van de firma Vos uit Groningen. De nieuwe tijd voor Hindeloopen is eindelijk aangebroken.

Uit de diepte

'Onze Frits kende één psalmversje,' vertelde ds. H. de Wolf toen wij na de begrafenis met zijn oude verzorgster Antje Pauw en met vele vrienden nog even samen waren in Ons Gebouw. 'Het was psalm 130.'

*Uit diepten van ellenden
roep ik met mond en hart
tot U die heil kunt zenden.*

Die regels typeren de levensgang van Frits, die met zijn grote talent voor de scheepsbouw, verkommerde in een steegje. Ze typeren ook de betreurenswaardige toestand, waarin de eens zo fiere stad Hindeloopen is verzeild geraakt.

Hindeloopen is noodgebied, zei burgemeester A. Atema. We mogen in 1958 één woningwetwoning bouwen. Dat is onze toewijzing. Maar voor de nieuwe werf zullen we minstens twaalf woningen moeten bouwen.

Traditie

Frits van Meekeren heeft de traditie van Hindeloopen bewaard in zijn prachtige modellen van oude schepen. Hij heeft de herinnering levend gehouden aan de grote tijd van weleer.

Op die traditie kan Hindeloopen thans voortbouwen. Straks ratelen de klinkhamers op de nieuwe coasterwerf. Het zal de burgemeester en allen, die het wel menen met de stad, als muziek in de oren klinken.

En misschien loopt er nog eens een schip van stapel dat de naam 'Frits van Meekeren' draagt.

De laatste gang van Frits van Meekeren door de oude stad Hindeloopen.

